

[Ellen Poulsen.]

Det gjorde man både ude omkring i landet og inden for det udvalg, der behandlede dette spørgsmål, og man ville i og for sig gerne afvente en afklaring. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om denne afklaring er kommet i en sådan grad i løbet af de få måneder, at man virkelig nu kan foreslå en så stærk udvidelse som den, der her er stillet i udsigt. Når man samtidig hører, at den højtærede minister påtænker at komme med selvstændigt forslag angående særundervisning, forekommer det mig noget mærkeligt, at han i så høj grad er inde på dette i det foreliggende lovforslag.

Så er der endelig noget helt nyt, og det er forslaget om ansættelse af konsulenter for undervisningen i visse fag eller faggrupper. Er det ikke sådan inden for skolevæsenet, at der i øjeblikket foregår en sådan udvikling på visse nye områder, at man ikke ganske kan se, hvordan man skal gribe sagen an? Jeg har i hvert fald det indtryk, at man ude omkring ved visse store skolevæsener står noget usikker over for, hvordan man vil tilrettelægge dette og gribe sagen an. Var det ikke mere rimeligt, om denne udvikling kom til at foregå i takt med behovet? Det er rigtigt, at ved visse skolevæsener har man taget konsulentvirksomhed op, men jeg ville i hvert fald gerne, man havde ventet, indtil man virkelig kunne påvise, at nu var der et ufravigeligt behov for en sådan konsulentordning.

Det er jo ikke så vanskeligt at tilrettelægge visse embedsmandsområder, også inden for skolevæsenet, men man skal da i hvert fald passe på, at linjerne inden for det danske skolevæsen, hvor det først og fremmest er børnene, man skal tænke på, peger i den rigtige retning for at få dansk skolevæsen op i den højde, som vi vel alle sammen stiller imod, men som vel mange i dette land føler sig lidt usikre over for, idet man ikke som tidligere kan være helt så stolt af de resultater, vi får ud af dansk skolevæsen. Derfor er jeg noget tilbageholdende over for dette, at man lægger sig fast på en hel masse nye linjer, før man har et grundlag, som viser, at man har behov for dem. Jeg vil i hvert tilfælde gerne have, at vi overvejer dette meget nøje i det udvalg, der skal arbejde med lovforslaget.

Edv. Jensen: Det forslag til lov om ændringer i lov om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn, der nu er fremsat af den højtærede undervisningsminister, adskiller sig jo på flere punkter fra det i forrige samling fremsatte lovforslag.

Det er med stor tilfredshed, jeg konstaterer, at man har opgivet tanken om obligatoriske skolenævn. Dermed er jo for os den værste anstødssten fjernet. Det beror nu på en afstemning blandt forældrene, hvorvidt der skal oprettes skolenævn. Men man opretholder altså selve skolenævns-tanken. Jeg er helt enig i, at det er uhyre vigtigt at styrke forbindelsen mellem skolen og hjemmene, men jeg er stadig væk ikke sikker på, at man i skolenævnene har fundet den rette og endelige form for denne forbindelse. Derfor kunne jeg ønske, at man endnu i nogen tid lod kommunerne eksperimentere sig frem til den rette ordning. Jeg hører nu af det ærede medlem hr. K. B. Andersens udtalelser, at der med det første kan forventes en betænkning, der netop handler om forholdet mellem forældrene og skolen. Var det så ikke klogt, før vi ændrer loven, at se, hvad der bliver foreslået i denne betænkning? I hvert fald er det givet, at der er mange kommunalfolk, der ikke mener, skolenævnene har opfyldt de forventninger, man stillede til dem, og at det mange steder har vist sig at være temmelig virkningsløse organer.

Man må jo også tænke på, at man ikke gør bestemmelserne om skolemyndighederne alt for udviklede. Der er efterhånden organer nok — jeg ville endda sige allerede for mange — og vi burde efter min mening snarere tænke på en forenkling af det hele. Det har jo også vist sig vanskeligt at vække virkelig interesse for disse valg. Det hænger utvivlsomt sammen med, at man synes, opgaverne er for små og for få. Det forholder sig jo simpelt hen sådan, at skolekommissionen i forvejen ikke har så forfærdelig mange opgaver, og skal disse opgaver deles på 2 organer, nemlig både skolekommission og skolenævn, så bliver der så lidt at beskæftige sig med for hver af dem, at det bliver vanskeligt at vække interesse for et valg til disse kommissioner og nævn.

Jeg har også med tilfredshed og interesse læst den højtærede undervisningsministers